

BIBLIOTEKA
SHTETIT

854-1
M 41

**VOJSAVA
NELO**

E qeshur

poezi

SH-1
241

Vojsava
Nelo

13866

E QESHUR

poezi

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

Pranverën derdhmani në gjoks

Ju sjell ndër mend, nxënësit e mi,
ju nxënësit e fshatit malor,
ju sjell ndër mend me mall e dashuri,
shpeshherë, o fëmijë ju kujtoj.

Si tufëz me lule në këngën time,
do mbeteni çelur përjetësisht,
çdo pranverë do të përtërihet
prej mallit e prej dashurisë.

Ju sjell ndër mend, o nxënësit e mi,
oborrin mbushur plot dhe përplot.
Mbushmani zemrën time, o fëmijë!...
Derdhmani pranverën në gjoks!...

Pranvera e syve

U zbardh qyteti krejt.
Çorovoda jonë nuse,
një vogëlushe vjen në bibliotekë
me fluturza bore mbi supe.

Kërkon një libër, kërkon një yllkë
sytë i ndriqnë si diell,
Peizazhi dimëror shtrihet jashtë,
brenda,
pranvera e syve.

Kemi Partinë

Më parë erdhi te ne Partia
se sa nëna te bija.
U tundën malet, toka,
shqipet qenkan më të forta!

Më të fortë se tërmeti,
më të fortë se stuhia,
kur Partia shkon mes njerëzve,
më shpejt se nëna te bija.

Si vajzë e dashuruar

Kam ardhur shpesh te ty Rivierë,
dhe prapë do të vijë, si vala në breg vjen.

Në çdo ardhje më fal ti motive,
dhe çaste mbushur me blerime.

Mbushur me aromën e portokallit,
që të deh tek ecën krah djalit.

Si dega e bëshme që nesër lëshon frytet,
prej tyre e shëndetshme kënga do të rritet.

Këngë e lirë në brigjet e kaltra,
ku vjen e bëhet copë e thërrime dallga,

ku lindin mëngjeset nën degëzat e blerta
ngadalë si të rrinin të fshehta.

Një mbrëmje, Rivierë, me ty bashkë,
kaq pak fjalë futur në varg.

Nuk munda, nuk munda të shkruaja më gjatë,
si vajza e dashuruar që djalit i thotë pak.

Mes nesh komisar

Nga malet tona morëm një gur
skalitëm portretin tënd,
komisar!

Fytyrë e gjallë,
buza gjysmë e hapur nga fjalë e pathënë,
sytë zjarr.

Mbi gur i heshtur, i skalitur
shoku komisar,
ish kohë betejash, kohë lufte,
dhe yjesh përmbi ballë.

Mbi gur i heshtur i skalitur...

Ne vrasim mendjen dita - ditës
për grurin që piqet në arë,
për shqetësimet që vërtiten globit,
për barkun e zezakut nga bajoneta çarë,

ne vrasim mendjen,
komisar!

Ty s'të rrihet,
heshtjen brenda gurit brën
zemra jote — zjarr.

Mes nesh epik ë madhështor,
shoku

komisar!

Agu i mëngjesit e gjeti zgjuar

Nuk e zinte gjumi atë natë,
qe bërë dasma e birit të saj.
Ajo dhe yjet qenë zgjuar akoma,
të tjerët të gjithë të flenë ranë.

Zbardhi dita e në jatakun e qiellit
edhe yjet ranë në qetësi,
vetëm ajo nuk u mbështet fare,
vetëm ajo nuk mbylli sy.

Të gjitha i vuri në vend me merak
enët, këpucët në prag të shtëpisë,
pastaj u nis për ujë në krua,
në maj të gishtave u nis.